Misionárka v Južnom Sudáne hovorí o „vianočnom zázraku“ v diecéze Malakal

V najmladšej krajine sveta, v Južnom Sudáne – ktorý je nezávislý od roku 2011 – a ktorý v budúcnosti plánuje navštíviť Svätý Otec, cesta k pokoju napreduje, avšak ani zďaleka nie je na konci. O situácii v krajine hovorí v rozhovore pre Vatikánsky rozhlas rehoľná sestra Elena Balattiová z Misijnej kongregácie komboniánok, ktorá v juhosudánskej diecéze Malakal pracuje v oblasti podporovania spravodlivosti a pokoja:

„Vážna hospodárska kríza, ktorú krajina prežíva, je sama osebe destabilizujúca, takže existujú rizikové faktory pre lokálne i celoštátne konflikty, ale podľa môjho názoru ukazovatele mieru výrazne prevyšujú potenciálne ukazovatele návratu konfliktu.“

Sestra Elena spomína udalosť z jej diecézy Malakal, ktorú označuje za „vianočný zázrak“:

„V Južnom Sudáne sú proti sebe stojace etnické skupiny. Skupiny Murle a Nuer sa po celé generácie striedajú v lúpežníckych nájazdoch kvôli dobytku, čo sa už ani nepovažuje za krádež. Zatiaľ čo v minulosti sa nájazdy uskutočňovali s oštepmi a škody boli pomerne obmedzené, teraz sa v dôsledku obrovskej rozšírenosti ručných zbraní zmenili na krvavé bitky. Môžu spôsobiť aj desiatky úmrtí. Zdá sa, že sú to javy bez konca, ktoré bránia chodenia do školy u mladých ľudí a v rozvoji u obyvateľstva. Pred Vianocami sa guvernér oblasti Murle rozhodol dobrovoľne vrátiť niekoľko stoviek kusov dobytka guvernérovi druhej etnickej skupiny. Keď sme sa to dozvedeli, povedali sme si: toto sú Vianoce. Je to jediný spôsob, ako sa môžeme dať opäť dokopy: niekto musí niečo dať, no zistí, že dostane oveľa väčšiu odmenu. Od Vianoc až doteraz je situácia na hraniciach oboch kmeňov taká, že nedošlo k žiadnym stretom. Dúfajme, že po tomto významnom geste budú nasledovať ďalšie podobné.“

O svojej misii a snahách šíriť dialóg v Južnom Sudáne sestra Elena hovorí:

„Snažíme sa ho podporovať prostredníctvom kurzov – pripravujeme našich pracovníkov na to, aby mohli ísť do komunít diecézy najviac zničenej dôsledkami občianskej vojny, veľmi veľkej diecézy – tvoriacej takmer tretinu celého územia krajiny. Dialóg je nesmierne ťažký, ľudia boli priamo zasiahnutí vojnovými udalosťami: bolesťou, utrpením, stratou majetku, spoločenského postavenia, citových vzťahov. Vojna je toto všetko. Vzdelávanie preto spočíva predovšetkým v „obrátení“ v zmysle zmeny perspektívy, od tej, v ktorej sme obeťami, k perspektíve, v ktorej sme presvedčení, že sa môžeme stať hybnou silou zmeny, že môžeme vyjsť v osobnej rovine a potom byť schopní vytiahnuť i ostatných z bludného kruhu násilia.

Dialóg znamená schopnosť pozerať sa na druhých nie ako na nepriateľov, ale ako na bratov a sestry, ktorí sú istým spôsobom obete ako my. Štýlom je rozprávať sa navzájom, venovať si čas na premýšľanie, nereagovať okamžite, ísť na trochu hlbšiu úroveň. Toto všetko hovorím aj za seba, pretože naša komunita v Malakale, a nielen tá, sa počas tohto posledného občianskeho konfliktu stala vysídlenou. Museli sme sa snažiť hovoriť k sebe samým, aby sme sa znovu otvorili pozitívnejším možnostiam, pretože človek sa nechá odradiť. Nesmieme strácať odvahu, každý deň musíme byť pripravení začať odznova. Dialóg je o tom, že dvere

musia byť vždy otvorené, aj keď to niekedy stojí veľa. Tak ako to robí Pán pre nás.“

Zdroj: VR, zk

The post Misionárka v Južnom Sudáne hovorí o „vianočnom zázraku“ v diecéze Malakal appeared first on Zasvätený život.

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)